

Anno 1909

Beste dames en heren,

Als u dit leest bent u beland in het jubileumboek van de 100 jarige muziekvereniging het Arnhems Fanfare Orkest. De oudste nog bestaande muziekvereniging in Arnhem. Deze vereniging is opgericht op 11 juli 1909 door muzikale postbodes. Toeval of niet, maar precies 51 jaar na deze datum ben ik geboren op 11 juli 1960. Na mijn muzikale leven in 1971 te zijn begonnen bij fanfare orkest Heijenoord ben ik samen met mijn toenmalige vriendin in juni 1977 overgestapt naar de Postfanfare.

Op een federatiedag van de Arnhemsche Federatie van Muziekgezelschappen op het SML terrein in oktober 1978 ben ik in dienst gekomen van de toenmalige PTT. Omdat er 6 van de 7 bestuursleden werkzaam moesten zijn bij de PTT, dat wil zeggen bij de Telecom, de Post of de Postbank, was het onvermijdelijk dat ik in 1979 in het bestuur van de Postfanfare terecht kwam.

Na het 75 jarig bestaan van de Postfanfare zette de toenmalige voorzitter de heer Jo van Elk een punt achter zijn voorzitterschap en heeft mij in een persoonlijk gesprek overtuigd om de opengevallen plek als voorzitter in te nemen. Deze taak vervul ik, met uitzondering van twee keer een half jaar, nog steeds. In deze tijd hebben we veel goede maar ook minder goede dingen meegeemaakt. Een paar goede dingen waren natuurlijk de optredens in binnen- en buitenland, de concoursen die binnen onze vereniging meer als familiedagen werden beschouwd dan als echte concoursen en natuurlijk de bestuursvergaderingen die met de toenmalige vriendenclub meer op feesten leken dan op vergaderingen. Maar langzamerhand verlieten de PTT 'ers, de TPG 'ers en de KPN 'ers ons, want net zo als ons bedrijf viel ook de Postfanfare uiteen. Na een opleving in de begin jaren negentig, waar we veel jeugd hadden waarvan de ouders niet bij de PTT werkten, hebben we in 1994 ons laatste concert als Postfanfare gehouden. We zijn toen verder gegaan onder de huidige naam het Arnhems Fanfare Orkest.

Toen de jeugdleden gingen studeren en uitvlogen naar verschillende steden en werelddelen werd het heel erg moeilijk. We hebben met inleners van meestal muziekvereniging

Heijenoord ons hoofd boven water weten te houden. Zo'n drie-kwart jaar geleden kwamen er binnen het bestuur twijfels of we nog wel bestaansrecht hadden. Dit heeft denk ik onze beschermengel gehoord, want zonder aanwijsbare reden hebben wij het laatste halfjaar 7 nieuwe leden mogen verwelkomen. We kunnen nu gelukkig weer op eigen kracht muziek maken. Ik ben als voorzitter van deze geweldige club dan ook heel vereerd dat ik me in dit voorwoord tot u mag richten. Als het van de leden mag, dan denk ik dat ik u bij het volgende lustrum nog steeds als voorzitter zal begroeten.

Mocht u zich tijdens het lezen van dit verhaal afvragen wat er met de toenmalige vriendin gebeurd is, dan kan ik u zeggen dat we in 1982 getrouwd zijn en nog steeds deze status hebben. Zonder Agnes had ik dit alles niet kunnen doen.

Ik wens u veel muzikaal leesplezier en bedank alle leden die het mogelijk gemaakt hebben dat dit feest op deze manier gevierd kan worden.

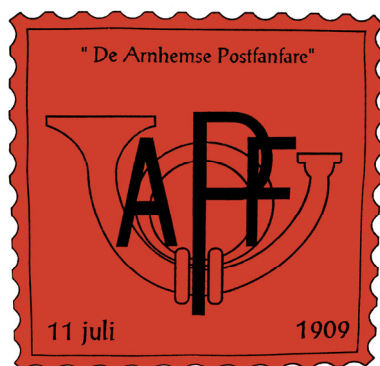
De voorzitter van de jubilerende vereniging:
het Arnhems Fanfare Orkest,

Bert Schouten

De jaren '10

In mei 1909 vond in café Nol de Geest aan de Oeverstraat een vergadering van een aantal postbestellers plaats om een fanfare op te richten. Er werd door de burgers fl 1000,- bijeengebracht als handgeld. Op 11 juli 1909 werd het een feit en de bedrijfsmuziekvereniging met de naam "De Arnhemse Postfanfare" was geboren.

Men startte onder leiding van directeur (tegenwoordig de dirigent genoemd) H. Fransen met 30 leden waarvan er na 1 jaar slechts 18 over waren. Je kon niet zomaar lid worden van de vereniging, er moest eerst door de leden over gestemd worden. De repetities waren altijd op zondagochtend. Het eerste verslag dateert van 2 oktober 1910 waarin staat dat de voorzitter iedereen bedankt voor het welslagen van het eerste jaarconcert. In 1911 nam men deel aan het eerste concours en kreeg men een zilveren medaille. Het spelen van kruizen en mollen kon men nog niet. De penningmeester kreeg op de ledenvergadering een "geldkommetje" om de contributie gelden te bewaren. Het traktement (het salaris) van de directeur bedroeg in die jaren ca. fl 200,- per jaar. Op 13 april 1913 besloot men om marsmuziek te gaan maken. Men moest dus leren marcheren.

De eerste buitenles werd gehouden op Hemelvaartsdag en wel 's morgens om 7.00 uur. Op zondag 10 oktober 1913 werd er besloten dat de vrouwen niet mee mochten op concours, hieronder ziet u de letterlijke tekst:

"Wanneer door de Arnhemsche Postfanfare wordt deelgenomen aan een concours zullen de leden zich verbindend als vereniging samen te reizen zonder begeleiding der vrouwen, als mede zich zoveel mogelijk op de plaats van het concours of op het concoursterrein gezamenlijk bij elkander te scharen. Na afloop zal per telegram de uitslag aan de vrouwen bekend gemaakt worden alsmede de tijd van terugkomst, om dan na terugkomst verder enige tijd gezellig bijeen te zijn".

Tijdens de vergadering van 26 april 1914 werd het voorstel aangenomen om de contributie in verband met de eerste wereldoorlog met ingang van 1 januari 1915 af te schaffen. Op de vergadering van 28 maart 1915 werd geconstateerd dat de toestand van de vereniging verre van rooskleurig was met als gevolg de herinvoering van de contributie à fl 0,05 per week. Het 10-jarig bestaan in 1919 werd gevierd met een kermisfestijn.

Korpsfoto 1919

In 1919 werd het voorstel gedaan tot het innen van boetes bij te laat komen of helemaal niet komen op de repetities, dit voorstel werd echter niet door de vergadering aangenomen.

Bij ziekte van een lid, als deze 4 weken lang ziek bleek te zijn, kreeg deze elke dag twee liter melk en één ei om aan te sterken.

ARNHEMSCHE POSTFANFARÉ
Directeur de Heer Struiwig.

GROOT BAL
onder leiding van een bekend Balletmeester
Opgeluisterd door de Muziek der
POSTFANFARÉ
in de
Groote Zaal van MUSIS SACRUM.
op Zondag aanstaande.
(Consumptie volkstarif).

Opening der zaal 7 uur. Aanvang half 8 uur.

Kaarten à 25 ct. alhier verkrijgbaar.

HET BESTUUR.

Aankondiging voor het 10-jarig bestaan

De jaren '20

Jaarverslag over het jaar
1920 - 1921.
Lijve Heeren,
Nederom is het mij vergunt verslag
te doen over den toestand van het afgeloop-
te jaar van onze fanfare. Dit afgelopen
jaar is voor ons, wat het muzikale
gedeelte betreft al zeer voorspoedig te
noemen. Immers, we mochten het genoeg-
smaken, van de derde naar de tweede
afdeeling te verhuizen. Niet minder
dan drie eerste, twee eere en een tweede
prijs mochten we behalen tezt. op de Concours,
„ten te Kuffelen en Noort, zoodat nu
ons orandel reeds prijkt met negen
dailies. Een woord van dank ^{aan} ^{de} ^{Directeur}
den Directeur en leden is hier niet mis-
plaatst. Ofschoon onre sticht moeilijker zal
worden twijfel ik niet, of we zullen op de
komende concourse nog niet zoo'n smal
figuur slaan, mits de leden maar stukken
en trouw de repetitien bezoeken.
Wat het ledensal betreft, nu daar zijn
we niet op vooruit gegaan. Voornij

Hierboven ziet u een kopie van een verslag, die geheel met de hand is geschreven en soms toch nog wat moeilijk te lezen is. Volgens de verslagen werden de meeste bestuursvergaderingen in deze periode gehouden in School III (in deze jaren hadden de openbare scholen nog geen naam, maar waren genummerd. School III bleek na wat speurwerk Basisschool "Onder de Linden" te zijn).

“School III”

In 1923 kreeg de Postfanfare op het concours in Voorst de dagprijs, een lauwerkrans en het hoogste aantal punten, wat resulteerde in een promotie naar de tweede afdeling.

1924 was een belangrijk jaar voor de Postfanfare, want zij organiseerde met Pinksteren een groot muziekconcours op het voormalige Vitesse-terrein. De bedragen waren voor die dagen zeer groot. Uitgaven fl 9307,-, inkomsten fl 10703,- wat voor de clubkas een winst van maar liefst fl 1396,- opleverde.

De laatste bestuursvergadering van 1925 werd gehouden op 26 december 1925 (2^e kerstdag) om 16.00 uur. Dit zou tegenwoordig onmogelijk zijn. Uit de verslagen van deze jaren hebben we ook opgemaakt dat er sigaren te koop waren met de naam “Postfanfare”.

In 1926 werd er een hectograaf (een voorloper van de kopieermachine) gekocht, om het drukwerk voor de leden wat gemakkelijker te kunnen vermenigvuldigen.

Tijdens de jaarvergadering van 1927 kwam naar voren dat de vereniging nog steeds geen beschermheer gevonden had. Tot slot van dit decennium kunnen we nog opmerken, dat de contributie in 1929 fl 0,15 per week bedroeg.

De jaren '30

In 1931 werd er een aantal concerten verzorgd, waaronder één bij het koninklijk paleis te Laeken in België.

Na een kleine 20 jaar werd de repetitie van de zondagochtend naar de maandagavond verschoven.

Een letterlijk citaat uit het toenmalig verslag luidt als volgt:

“Laten we elkaar nu beloven, zoo min mogelijk te verzuimen, steeds ook in huis te studeeren want van zoo’n enkele repetitie kan men er alleen niet komen”.

Korpsfoto 1934

In 1937 werd er, ondanks de crisis, succesvol gespaard voor nieuwe uniformen.

“Wat was er ... critiek van zekere zijde, die zich niet konden begrijpen, dat we in een tijd van groote mailasie met zo’on plan durfden te komen. En toch is ons plan geslaagd. En ik verzeker u, dat er nog meerdere plannen in de toekomst zullen slagen, doch dit kan alleen, wanneer we eendrachtig samenwerken”.

Zoals u weet zijn de dertiger jaren voor velen zeer moeizaam geweest door de ontstane financiële crisis. In de notulen van deze jaren hebben we het volgende citaat gevonden.

“De hoop dat het crisisspook zoo gauw mogelijk zou verdwijnen is nog niet bewaarheid. Ook verschillende muziekverenigingen lijden hieronder, al is het voor ons corps nog niet het ergste. Onze leden hebben, voor zoover in P.T.T. dienst, nog werk waaraan bij onze zusterverenigingen nog al wat mankeert”.

Aan het eind van de dertiger jaren werd op 11 juli 1939 het dertigjarig jubileum gevierd waarbij in de voorafgaande ledenvergadering de leden werden aangespoord ook de handen uit de mouwen te steken en niet alleen te denken dat het bestuur het wel opknapt.

Er werd een feestconcert gegeven met een muzikaal programma voor een vereniging die haar zesde lustrum viert. Ook toen bleek het nodig te zijn dat men in huis studeerde, trouw de repetitie bezocht en dat men om 8 uur precies kon beginnen. In het vergaderingsverslag staat tevens vermeld dat wanneer men aan deze wens voldoet, dit rijpe vruchten voor de fanfare af zal werpen.

“Laten we tonen, grote kerels te zijn en waar een wil is, is ook een weg. Dus allen paraat voor de Arnhemsche Postfanfare en het komt goed!”

Tijdens de ledenvergadering van 1939 werd de naam Arnhemse Postfanfare gewijzigd in Arnhemse muziekvereniging van PTT Personeel de Postfanfare.

De jaren '40

De jaren 40 zijn natuurlijk getekend door de Tweede Wereldoorlog. Op 21 april 1940 schreef de secretaris:

“Gezien de tijdsomstandigheden kunnen we naar buiten nog tevreden zijn. Immers missen wij enkele leden, en kunnen we onze repetities nog geregeld houden. Doch er zijn corpse die geheel door deze toestand aan den grond zijn geraakt. Zoowel moreel als financieel. Laten we hopen, dat spoedig de rust over deze aarde weerkeert”.

En op 2 maart 1941 het volgende:

“Met zeer groote somberheid zal dit jaartal worden herdacht en geboekstaft. Ik behoef u hier geen nadere uitleg van te geven en zwarter te schilderen dan het is. Een ieder zal het aan den lijve hebben kunnen ondervinden. Gelukkig zijn onze gemobiliseerde leden gezond en wel uit den strijd gekomen en kunnen we in dit opzicht tevreden zijn, doch hoeveel vereenigingsvreugde moeten hun leden door deze vreeselijke oorlog missen”.

Deelname aan de competitiewedstrijd in Den Haag was gepland op 2^e Pinksterdag, de generale repetitie hiervan stond gepland op vrijdagavond 10 mei, maar “doch helaas, de beruchte dag van vrijdag 10 mei deed alle plannen in vlammen opgaan”.

In 1941 vond er slechts 1 openbare ledenvergadering (jaarvergadering) plaats, 3 bestuursvergaderingen en 2 Postale Bond vergaderingen in Utrecht.

Er kwamen geen nieuwe leden bij, mocht de liefhebberij onder het PTT personeel zo gering blijven, dan zou het nodig zijn meerdere leden van buiten het bedrijf aan te nemen.

Ook was er veel absentie, het is wel vaker voorgekomen dat na een concours niet gerepeteerd kon worden wegens te weinig belangstelling. Andere aspecten die bijdroegen aan een matig repetitiebezoek zijn o.a.: de slechte verlichting, de barre kou en steeds maar weer verhuizen naar een ander repetitielokaal.

Er werd van 3 mei 1942 tot 24 februari 1946 niet meer vergaderd en de repetities werden in april 1946 weer hervat. Na de oorlog bezat men nog 3 instrumenten maar door de hulp van "Amsterdam helpt Arnhem" en zusterverenigingen kwam men weer in het bezit van meerdere instrumenten.

Daarna ging het snel beter met de vereniging. Het korps werd als kampioen uitgeroepen in de afdeling C Fanfare bij de competitiewedstrijden van de Postale Bond, gehouden te Eindhoven en Alkmaar. Nu was het aan ons de taak om voor de derde maal kampioen te worden om de wimpel en tak definitief in ons bezit te krijgen.

In 1948 waren er alweer 42 actieve leden. Repetitiebezoek was echter in die periode niet zo trouw. Een week voor het Muziekconcours te Roosendaal klaagde de dirigent dat hij nog steeds niet het volledige korps had gezien. Toch ging het goed, en wist de vereniging naar de eerste afdeling te promoveren.

Op 8 oktober 1949 vond het 40-jarig jubileum in de Grote zaal van het Musis Sacrum plaats. Veel cadeaus werden er ontvangen, o.a. de eerst uitgereikte Bondsflag. In ieder geval werd 1949 omschreven als een erg goed jaar voor de vereniging. Zo werd op 2^e Pinksterdag 1949 deelgenomen aan Bondsconcours te Haarlem.

Het volgende citaat komt uit een verslag van de ledenvergadering:

" Mooi, laten we nu eens zien een trapje op de muzikale ladder te stijgen. We hebben in Arnhem een zekere stand op te houden willen we de sympathie van den burgerij behouden".

Jaarfeesten voor de leden werden ook in die tijd gegeven, zo ook in 1949 in “de Oude Bond”. Ondanks dat de accommodatie van de zaal slecht was, er een onbruikbare piano was en een matige humorist, bleek deze avond goed geslaagd. De feestcommissie had een zeer korte tijd van voorbereiding en trof in deze geen enkele blaam.

In oktober 1949 stelde men voor om Dhr. De Goeijen te benaderen of deze bereid zou willen zijn om het beschermheerschap van de “Postfanfare” te willen aanvaarden en in november is dhr. De Goeijen geïnstalleerd. Tot op heden is deze functie binnen de familie de Goeijen gebleven. Onze huidige beschermvrouwe is de achterkleindochter van onze eerste beschermheer.

Serenade bij Dhr. De Goeijen in Angerenstein

De jaren '50

Over de beginjaren 50 zijn niet veel bijzonderheden te vertellen, alleen dat de vereniging optredens verzorgde binnen en buiten Arnhem. Om er één te noemen, 9 juli 1950, 2e Pinksterdag werd medewerking verleend aan de Bondssportdag. In 1950 promoveerde men naar de afdeling Uitmuntendheid en kon men eindelijk de 1e afdeling verlaten, waar men sinds 1926 was geplaatst.

“Een woord van hulde aan onze dirigent en de leden die meegewerkt hebben dit resultaat te bereiken”.

Verder werden er serenades gebracht aan teruggekomen soldaten uit Indonesië, dit waren leden of oud-leden of zelfs familieleden hiervan. Op 9 september werden we door de Directie van het Openluchtmuseum uitgenodigd om het museum kosteloos te bezichtigen. Zeer veel leden hadden met hun echtgenotes gevolg gegeven aan deze uitnodiging. Ook deden er enkele leden examens 'A' van Nederlandse Federatie van Harmonie & Fanfare. De kosten voor dit examen bedroegen in die tijd fl 3,-. Deze werden vergoed door het Bondsbestuur van de PTT. In 1952 werd vermeld dat de opkomst tijdens repetities eindelijk iets beter begon te worden, dit doordat het Staatsbedrijf een toelage verstrekke voor enkele leden. Van de in totaal 45 leden kwam toch maar zo'n 20 man per repetitie. Hieruit kunnen we concluderen dat voor de maatregel met de toelage de opkomst zeer slecht geweest moet zijn.

De secretaris is streng in het toespreken van de jonge leden:

“Het jonge bloed dat in de vereniging komt zal moeten bewijzen dat ze het goed met de vereniging voor hebben. Vooral meer studielust onder de jonge leden te brengen. Een muziekvereniging is nu eenmaal geen politieke partij waar het op het woord aankomt, maar door studeren

thuis de muzikale kennis te vergroten tot grootmaking van de vereniging. Een muziekvereniging heeft meer aan goede blazers dan aan goede praters”.

In 1953 werd het jaarconcert in verband met de watersnoodramp uitgesteld naar 18 april en vond voor het eerst niet in het Musis Sacrum plaats, maar in het KAB- gebouw. Deze locatie zullen we voor ons 100 jarig jubileum ook gebruiken.

KAB-gebouw, 1895, jaar van opening

Het 45-jarig bestaan ging om financiële redenen in 1954 ongemerkt voorbij. Vanaf dat moment ging het ook weer wat minder met de vereniging. In 1956 werd deelname aan het Federatie Concours op het laatste moment afgezegd in verband met de vele afwezigheid van enkele leden bij de repetities. Er is in die tijd veel kritiek in de vereniging. Ook werd er beduidend minder opgetreden, slechts 16 keer dat jaar. Ter vergelijking, twee jaar daarvoor trad men gemiddeld nog zo'n 27 keer op.

De Postfanfare herdacht het vijftigjarig bestaan *Stroom van sprekers en geschenken op receptie*

EEN HOOFDSTUK ARART is de viering van het 50-jarig bestaan in de geschiedenis van de Arnhemse muziekvereniging van PTT-personeel „De Postfanfare” geworden. Velen zullen er nog lang de herinnering aan hebben. In de bovenfoyer van Musis Sacrum werd zaterdagmiddag het gouden jubileum gevierd en tijdens deze receptie was het een stroom van sprekers en geschenken, die twee uur lang aanhield en die culmineerde in het uitreiken door de burgemeester van de aan de voorzitter, de heer W. Magendans, bij K. B. toegekende ermedaille in zilver verbonden aan de orde van Oranje-Nassau, en met de aanbidding van een nieuw en fraai verenigingsvaandel, waarvoor het vrouwencomité geijverd heeft. De eerste onderscheiding die aan dit nieuwe vaandel komt te hangen, is de gouden medaille, die namens de Kon. Ned. Federatie van Harmonie- en Fanfaregezelschappen werd aangeboden door de algemeen secretaris, de heer E. J. van Ommen. Buitendien werden door de beschermheer, de heer John A. de Goeijen, voor wie het een hoogtijdag vooral ook was, onderscheidingen uitgereikt. Uit zijn handen ontving voor het 50-jarig lidmaatschap de heer Van Engelenburg een speciaal vervaardigde oorkonde en kregen voorts de heren Jansen, Magendans, Hendriks en Wullings voor hun 40-jarig lidmaatschap de gouden medaille en de heren Klein Sr. en Van Nus voor hun 25-jarig lidmaatschap de zilveren medaille. Namens de overkoepelende organisatie van PTT-verenigingen reikte de heer Sampon de draagspeld nog uit aan de heren Hendriks, Salemink, Veldhuis, Meester, Klein en Van Nus. Het werd aldus een complete „lintjesregen”, waarbij de jubilerende vereniging dan nog talrijke giften onder couvert te incasseren kreeg ten behoeve van de aanschaffing van nieuwe instrumenten, die men dringend nodig heeft.

Gelders Dagblad 14 juli 1959

In het jaar 1959, het jaar waarin de vereniging haar 50-jarig bestaan vierde, werden diverse leden tijdens de receptie op 11 juli 1959 in de Foyer van Musis Sacrum gehuldigd: o.a. Dhr. van Engelenburg (een van de oprichters van de vereniging) voor zijn 50 jaar lidmaatschap en steeds een voorbeeld voor velen. Tijdens de receptie mocht de vereniging veel felicitaties en enveloppen ontvangen. De fanfare kreeg een schitterend nieuw vaandel en een bedrag van liefst fl 400,- aangeboden. Het vaandel en het grote geldbedrag waren door de vrouwen van de leden bij elkaar gespaard, en daarnaast hadden zij ook nog voor nieuwe donateurs gezorgd.

Het nieuwe vaandel ter gelegenheid van het 50-jarig jubileum

In het jubileumjaar kreeg de vereniging ook de beschikking over nieuwe uniformen en nieuwe instrumenten. En dat het allemaal nog niet op was bleek toen de vereniging tijdens haar jubileumuitvoering van het gemeentebestuur 6 nieuwe bugels mocht ontvangen. De oude instrumenten, op een paar na, zijn allemaal verkocht. Dit leverde een bedrag op van fl 1.100,-.

De contributie werd met fl 0,45 verhoogd om de jaarlijkse aflossing op het renteloos voorschot van fl 5.000,-, dat door het Gemeentebestuur aan de vereniging was geleend, te kunnen betalen. In die tijd werd er door de leden actief donateurs geworven.

“Nu de tamboers momenteel een donateurwervingsactie hebben ingezet hopen wij dat ieder lid een paar nieuwe formulieren komt halen en bij ons de nieuw geworven donateurs komt aanmelden. Er zijn nog genoeg personeelsleden geen donateur, vooral bij het administratieve personeel en het telefoondistrict ligt een ruim werkterrein om donateurs te werven”.

De jaren '60

De jaren '60 begon rustig. In 1961 kwam het eerste vrouwelijke lid als tambour-maître. Een moeilijke beslissing voor de ouderen onder ons, maar in mejuffrouw Kalvelage hadden we een prima kracht die onze jongens nog heel wat kon leren. Wat het uitspreken betreft stond ze haar mannetje. Het nieuwe vrouwelijke lid bleek een succes: op de federatiedag voor tamboers won men meteen een 2^e prijs. Het jaar 1962 was een topjaar wat de donateurs betrof, 107 extra donateurs, in totaal 625. Vanaf dat moment ging het helaas langzaam minder met de vereniging. Het ledenaantal kromp en er werd steeds minder opgetreden. In 1965 was er een dieptepunt. Er werden geen optredens naar buiten toe gegeven, behalve het vakantiekinderveest en de winteruitvoering in het Musis Sacrum. Op alle andere aanvragen heeft men nee moeten verkopen. Ook kwam er in 1965 een drastische contributieverhoging. De contributie ging van fl 0,45 naar fl 0,60 per week, maar liefst 50% hoger.

In 1966 kwam er gelukkig een ommekeer in de vereniging, met maar liefst 17 nieuwe leerlingen, die zich met veel interesse op hun muziekstudie stortten. In 1967 werd weer aan een concours meegedaan. Ook werd dat jaar gespeeld ter ere van de geboorte van Prins Willem-Alexander. Op 25 november vond voor het eerst sinds jaren weer een ledenfeestavond plaats. Dit was een groot succes. De secretaris kreeg van de leden symbolisch een cadeau, een sleepketting voor zijn nieuwe volkswagen, voor de bijna 2,5 jaar dat hij de vereniging door dik en dun had gesleept.

In 1968 kon het eerste steunende lid worden ingeschreven.

Jubiläum kan weer met meer dan 50 leden gevierd worden *11-7-69*
Arh. Dagblad
**Arnhemse Postfanfare (60) is
aan verjongingskuur begonnen**

Arnhems Dagblad 11 juli 1969

In 1969 vond het 60-jarig bestaan plaats. Zeer geslaagd en onvergetelijk. Op 12 juli werd voor de middag een rondgang door de stad gemaakt in onze nieuwe uniformen, die zowel door ons als door de burgerij van Arnhem werden geprezen.

De nieuwe uniformen waren door bemiddeling van de PTT verkregen. Een omschrijving van deze uniformen is als volgt: Marinablauw, met het PTT-embleem op de mouw, muziekharpje of trommel als kenmerk van muziek, rode tressen op de schouders, rode kappen op de mouwen en rode biezen over de broek.

Maandag 14 juli 1969

Bloeiende vereniging viert feest

De PTT-fanfare viert het zestigjarig bestaan

(Van een onder verslaggevers)
ARNHEM — Met een receptie in de Foyer van Muziek Sacrum heeft de muziekvereniging van de PTT te Arnhem, De Postfanfare, zaterdag het zestigjarig bestaan gevierd.

De plaatsvervangend directeur-generaal van de PTT, mr. J.J. Klaasses uit Den Haag, bood het korpsbestuur als een van de eersten van een lange rij sprekers zijn gelukwensen aan. „De Postfanfare” is een paar jaar geleden nog door een dieptepunt heen gegaan, toen er geen jonge leden meer bijkwamen, maar met ruim vijftig leden is het nu weer een bloeiende vereniging”, zei hij. Hij bood een enveloppe met inhoud aan.

De heer J. A. de Goeyen, sinds twintig jaar beschermheer van het PTT-korps en destijds in die functie de opvolger van zijn vader, die het veertig jaar deed, richte een aantal PTT-medalies uit aan trouwe leden.

Onder hen was ook nog een van het eerste uur, de in 1909 geboren heer G. J. van Engelenburg, die bondssecretaris werd. Later ontving ook de heer de Goeyen zelf het bondsadvieschap.

Zijn echtgenote schonk bloemen aan alle bestuursleden en aan de erevoorzitter, de heer W. Magendans die deze middag in zijn vele medalies nog een nieuw kreeg.

De heer J. van Leeuwen, voorzitter van de landelijke federatie van PTT-sport- en ontspanningsverenigingen, reikte onderscheidingen uit. De hoogste gingen naar de heren Selenink, veertig jaar lid, en Hendriks, bestuurslid. Hij bood eveneens een bedrag aan, dat het begin zal zijn van een fonds voor de aanschaf van een serie nieuwe instrumenten.

Dirigent M. H. Rouwenhorst uit Zutphen pleitte voor meer repetitievrijheid onder diensttijd. „Dan garandeert ik een juweeltje aan een korps”, zei hij.

De heer G. J. van Engelenburg haalde nog een aantal herinneringen op aan de beginperiode. Aan dat jaar bijvoorbeeld toen de korpsleden zich hals over kop in militaire uniformen moesten strekken, omdat een militaire kapel, die bij de een of andere plechtige gelegenheid voor de muziek zou zorgen, verstek had laten gaan. De Postfanfare trad op als plaatsvervanger en niemand merkte het.

De voorzitter, de heer J. O. van Elk richtte zich in zijn dankwoord in het bijzonder tot de heer de Goeyen. Namens de vereniging bood hij hem een zilveren sigarettenkoker met inscriptie aan.

● Het was druk tijdens de receptie van de De Postfanfare zaterdagmiddag in Muziek Sacrum, waar het muziekkorps het zestigjarig bestaan vierde.

's Middags was er een receptie in de foyer van het Musis Sacrum. Toespraken werden gehouden, medailles uitgereikt, giften ontvangen en een herinneringsbord werd onthuld.

's Avonds werd voor alle ereleden, leden en hun echtgenotes door het bestuur een dinerdansant aangeboden.

“Mevrouw de Goeijen zegt dat in al die jaren dat haar man beschermheer is zij zich ieder jaar op haar verjaardag heeft mogen verheugen op een prachtig bloemstukje en bij haar ziekte werd ook zij niet vergeten, zodat zij gemeend heeft deze band tussen vereniging en familie De Goeijen op deze dag en voor iedereen te laten blijken. Hierbij biedt zij aan voorzitter en voltallig bestuur een schitterend bloembakje aan, wat meteen stemming brengt.”

De jaren '70

Op 24 januari 1970 werd door de voorzitter medegedeeld dat er een Tiroler-kapel, de Postjagers, is samengesteld van 13 personen en dat de muzikanten gebruik kunnen maken van de instrumenten. De kosten voor deze kapel zullen door eigen middelen gedekt worden en als er geld verdiend wordt, is het de bedoeling een deel hiervan in de kas te storten, dit om het gebruik van de instrumenten te kunnen verantwoorden.

De Postjagers

Volgens de verslagen van de bestuursvergaderingen werden in het jaar 1971 maar liefst 3 schuiftrombones, 1 sousafoon en 4 uniformen aangeschaft en dat er toch nog fl 500,- meer in kas zat dan het jaar ervoor, zodat met trots mocht worden gezegd dat men een zeer goed financieel jaar heeft gehad. Ondanks dit positieve saldo is toch besloten om de contributie van fl 0,75 naar fl 1,- per week te verhogen. In 1973 zal er op 19 mei aan het N.V. PTT concours in Den Bosch deelgenomen gaan worden. De dames mochten ook dit keer mee op dezelfde condities als naar Tilburg enkele jaren daarvoor. Dat wil zeggen, reiskosten voor eigen rekening en het afsluitende diner zal op kosten van de vereniging zijn. Op 14 september 1974 werd er een receptie gehouden ter

gelegenheid van het 65-jarig bestaan. Deze receptie werd aangeboden door de Postjagers, waaruit we kunnen concluderen, dat het deze Egeländer groep voor de wind gaat.

Later zal blijken dat de bekostiging van dit jubileum door de bedrijfsvoering is overgenomen. Veel sprekers kwamen aan het woord en wat opviel, is dat men onder de indruk was van de aanwas van veel jeugd. Naast het jubilerende orkest werd tijdens de receptie ook aandacht geschonken aan het feit dat de beschermheer, dhr. De Goeijen, ook 25 jaar dit ambt bekleedde en dat de Postjagers hun eerste 5 jaar er op hadden zitten (dit werd dus iets te vroeg gevierd). De bedrijfsleiding zegt toe de korpsen (De Arnhemse Postfanfare en de Postjagers) op ruime schaal tegemoet te zullen komen. Hiermee is de staf zeer ingenomen. Grappig is dat tijdens het lezen van al de verslagen en bestuursnotulen niet gesproken wordt over optredens maar “uitrukken”, alsof er branden geblust moesten worden. In 1979 vierde de Postfanfare het 70-jarig bestaan. De 55 leden tellende Postfanfare onder leiding van dhr. H.T.A. Alders zat op dat moment in de lift. Men kreeg in Zwolle op een concours van het Nederlands Verbond van PTT-verenigingen, met 293,5 punten, een eerste prijs. Toch hadden ze nog een paar wensen. Dhr. Derksen hoopte op meer muzikanten, vooral in het kleine koper en de tamboers. Dhr. Luppens wilde er nog graag een uniform bij voor op de weg.

Korpsfoto ca. 1970

De jaren '80

Dan gaan we naar de tachtiger jaren. In 1984 was er een groot jubileumfeest rondom de Korenmarkt. De Postfanfare bestond 75 jaar en de Postjagers 15 jaar. Er werden door de gehele binnenstad kleine concertjes verzorgd door diverse orkesten om de Postfanfare een muzikale groet te brengen.

Arnhemse Postfanfare sluit jubileumjaar af

De Arnhemse Muziekvereniging van PTT-personeel, kortweg De Postfanfare, sluit vanavond in Musis Sacrum het goed gevierde jubileumjaar 1984 af. Een dubbel jubileum zelfs, want binnen de 75-jarige fanfa-

re is ook al weer 12,5 jaar de kapel van De Postjagers actief.

Het feestelijke programma bestaat uit een kort concert, waarna een wervelende show met cabaret en diverse artiesten. De avond wordt

besloten met een groots bal na.

Toegangskaarten zijn nog telefonisch verkrijgbaar op nummer 085-210001. De avond begint om 19.30 uur en vanaf 19.00 uur zijn de deuren van Musis geopend.

In 1987 ging men verhuizen naar de zolder van het postkantoor aan het Jansplein. Voor menig muzikant was de verhuizing naar de opperste regionen van het PTT-pand een terugkeer op het oude nest, want in 1963 kreeg de Postfanfare de zolderverdieping ook al als oefenruimte toegewezen. Maar de ruimte kon niet direct in gebruik worden genomen, eerst moesten alle duiven, die

op de zolder hun huisvesting hadden, naar buiten gejaagd worden en moest er een hoop duivenpoep worden weggepoetst. Met man en macht werd er op zolder een gezellige oefenruimte en een eigen ontspanningsruimte ingericht. Nadeel van deze verdieping was het groot aantal trappen dat genomen moest worden met instrumenten als de pauken voor buiten optredens, maar ondanks dit heeft men er een zeer gezellige tijd gehad.

Postkantoor 2009

De jaren '90

In de jaren die volgden gingen er geruchten dat de regelgeving aangaande het bestaansrecht van een PTT-muziek-vereniging strikter opgevolgd moest worden. Het ging de vereniging, gezien aanwas van nieuwe leden redelijk goed. In 1992 had men ook een behoorlijk aantal leerlingen. We hadden zelfs jeugd, die hun ouders enthousiast kregen voor de muziek. Op onderstaande foto ziet u het toenmalige leerlingen-orkest onder leiding van Jolanda Jezeer-Broekman.

Jaarconcert in Hotel Haarhuis 1992

In 1994 was het dan zover. Het gerucht werd waarheid, zestig procent van de leden moest PTT'er of gepensioneerd PTT'er zijn. Doordat dit niet meer het geval was stond men voor de keus: stoppen of zelfstandig verder. Men besloot zelfstandig verder te gaan en ging op zoek naar nieuwe huisvesting. Het werd een basisschool in de wijk Presikhaaf, waar met nog 3 verenigingen een onderkomen werd gevonden.

Het kreeg de naam: Quattro Musica.

Quattro Musica aan de Honigkamp

Toen nog een nieuwe naam voor het orkest.

Op 17 juni 1994 is de Postfanfare omgedoopt naar het zelfstandige Arnhems Fanfare Orkest en werd onderstaand embleem ingevoerd.

De jeugd wilde ook iets betekenen voor het AFO en ging kleine straatconcertjes geven in de binnenstad van Arnhem en in de winkelcentra Presikhaaf en Kronenburg. Het geld dat ze bij elkaar speelden werd besteed aan de verlichting van ons eigen clublokaal in het muziekcentrum.

De leerlingen die u op onderstaande foto ziet gingen in de loop van de jaren naar Hengelo Gelderland en hebben daar hun A, B, C of voor sommigen zelfs het D diploma HaFaBra behaald. Zo'n examendag gaf altijd een gezonde dosis spanning en werd meestal in groepsverband gedaan, dat tevens een gezellige dag voor de begeleiding werd.

1995

In 1999 was er het 90-jarig bestaan, dat in het Olympus College is gevierd met een gevarieerd programma met medewerking van: Toneelvereniging "De kleine komedie" uit Oosterbeek, Regiokoor Doesburg en Boerenkapel "De mattenkloppers" uit Doesburg.

Een nieuwe eeuw

Het eerste decennium van de nieuwe eeuw verliep redelijk rustig. Het ledenaantal nam helaas af. Opnieuw werd het bestuur geconfronteerd met soms een zeer lage bezetting tijdens repetities. Toch werd er voor gekozen met goede moed door te gaan, wel met hulp van enkele muzikanten van Muziekvereniging Heijenoord. Dit om toch verantwoord concerten te kunnen geven. Kleinere optredens, zoals de 4-Mei viering worden in de regel zonder hulp van buitenaf uitgevoerd. Helaas hebben we andere optredens, zoals de binnenkomst van de Avondvierdaagse in Duiven en Oosterbeek, moeten laten vallen, omdat een Fanfare van ongeveer 10 personen niet verantwoord is. Ondanks dit alles hebben we toch gemeend om de 100 jaar vol te maken en wat denkt u dat er gebeurd? Ja, ongelooflijk maar waar, in het seizoen 2008-2009 hebben we maar liefst 7 nieuwe leden mogen verwelkomen. Er staat weer een orkest. Nog wel klein, maar volledig bezet. Mede op aangeven van enkele leden en om misschien iets aantrekkelijker te zijn voor nieuwe jeugd of nieuwe leden in het algemeen, is besloten het uniform niet meer te dragen voor reguliere concerten. Er is gekozen voor een zwarte broek, zwart T-shirt en rode blouse. Dit heeft zeker meegeholpen aan de groei van de laatste jaren.

2009

Het jubileum jaar 2009

Het is dan zover, het jubileumjaar is aangebroken. Na een goed nieuwjaarsconcert in ons clubgebouw in samenwerking met Muziekvereniging Heijenoord, werd een serieuze start gemaakt met de organisatie van de jubileumactiviteiten.

In het voorgaande jaar werd al besloten dat er een marathon concert, verzorgd door meerdere muziekgezelschappen uit Arnhem en omgeving, georganiseerd zal worden. Voor de jubileumdag zelf, die zeer gunstig op zaterdag 11 juli viel, zou een concert gegeven gaan worden. Het idee om hiervoor het Groot Arnhems Blaas Orkest op te richten is verder uitgewerkt en in gang gezet. Er werden brieven verzonden om subsidie- of sponsorgelden te verkrijgen. Het begin van deze sponsorwerving verliep zeer moeizaam. Spontaan ontstond door een aantal muzik liefhebbers van de Carnavalsvereniging "De On-Ganse": De Club van 100. Dit initiatief, waarbij ieder lid van deze groep € 100,- sponsort bleek een succes. Het Arnhems Fanfare Orkest breidde dit initiatief uit naar vele ondernemingen in Arnhem en kon zo een flink aantal van de op de begroting staande kostenposten financieren. Ook instanties als: Stimuleringsfonds Rabobank Arnhem en omstreken, Prins Bernhard cultuurfonds Gelderland, Dullertstichting, Stichting Sint Nicolaï Broederschap en Stichting Trefcentrum, lieten blijken het jubileumjaar financieel te willen steunen en het Arnhems Fanfare Orkest een warm hart toe te dragen. Alle muziekverenigingen in Arnhem en omgeving werden uitgenodigd om op 4 juli, het Arnhems Fanfare Orkest een muzikale felicitatie te brengen in de vorm van een drie kwartier durend concert op de Jansplaats of op het Brouwersplein. Maar liefst tien muziekgroepen hebben gehoor gegeven aan deze oproep en verzorgden in de Arnhemse binnenstad een fantastisch muziekspektakel. De weergoden waren ons goed gezind, misschien was het op sommige momenten zelfs wel te warm om flink uit het dak te gaan, zeker voor de show- en dweilorkesten.

Foto's van het marathonconcert op 4 juli 2009.

MP3

Overall

De Duitekluiters

Voormalige Schutterij Doesburg

11 juli 2009

Op de feitelijke jubileumdag is er een avondconcert gegeven in het Posttheater, het voormalige KAB-gebouw.

KAB-Posttheater 2009

Het bestuur heeft gemeend een concertstuk te moeten laten componeren om dit jubileum iets extra's mee te geven.

Dhr. Rob Dronkers, die de vereniging goed kent omdat hij meerdere jaren zelf de muzikale leiding over de fanfare heeft gehad, bood aan dit stuk graag voor ons te willen componeren. Na een “opzetje” te hebben beluisterd, die door de jubi-

leumcommissie en het bestuur goed werd bevonden, is Rob aan de slag gegaan om het geheel verder uit te werken. Begin van dit jaar was het dan ook af en kwam het op de lessenaar.

Het is een prachtige vertolking van de afgelopen 100 jaar waarbij o.a. de oprichting, de crisisjaren, de oorlog en de privatisering aan bod komen.

Het stuk wordt de “Posthoorn Saga” gedoopt.

Na de pauze heeft het Groot Arnhems Blaas Orkest een aantal stukken gespeeld. Zoals al eerder vermeld, is het Groot Arnhems Blaas Orkest een samenstelling van muzikanten uit vele Arnhemse muziekverenigingen die, op uitnodiging van het Arnhems Fanfare Orkest, deel konden nemen aan dit unieke orkest. Het Arnhems Fanfare Orkest werd met maar liefst ruim 35 collega muzikanten uitgebreid tot dit Groot Arnhems Blaas Orkest. Er is voorafgaand aan de uitvoering op 11 juli op twee zaterdagen gerepeteerd om de gezamenlijke stukken te oefenen. Onderstaande foto laat één van deze repetities zien.

Repetitie GABO

Een impressie van zaterdag 11 juli.

Door: Erelid Theo Broekman.

Trrriinnngg-trrriinnngg de wekker loopt af en rukt mij uit een rusteloze nacht. Ik heb een onbestemd gevoel in mijn buik. Geen vlin-ders maar meer het gevoel voor een bezoek aan de tandarts. We staan op en begeven ons naar het clubgebouw van het Arnhems Fanfare Orkest. Het tijdschema voor vandaag geeft aan: 10.00 uur repetitie van het Groot Arnhems Blaas Orkest (GABO). Als de eerste muzikanten arriveren, is de koffie bruin en op dit tijdstip van de dag de enige juiste drank om wakker te worden. Kort daarna zijn 50 tot 60 deelnemers aanwezig en klinkt er een oor-verdovend lawaai. Langzamerhand verandert er het een en an-der, de herrie wordt in goede banen geleid en zowaar begint het op muziek te lijken. Na 2,5 uur is de klus geklaard, de muziek staat en vanavond wordt het eerste GABO-concert ten gehore gebracht. Na een verdiende kop koffie, of iets dat er helemaal niet op lijkt, gaat ieder zijns weegs. Al vrij snel daarna vertrekt er een groep vrijwilligers naar het Posttheater om dit in orde te ma-ken voor het jubileumconcert van het Arnhems Fanfare Orkest, 85 jaar Postfanfare en 15 jaar Arnhems Fanfare Orkest is samen 100 jaar. Een eeuw die niet zonder slag of stoot voorbij is gegaan. Maar zoals het goede AFO-leden betaamt, hebben we diepe da-len en hoge bergen overwonnen en is er niemand in Arnhem en omstreken van ons verlost. Altijd zijn er mensen geweest die aan de basis hebben gestaan, die door zijn gegaan waar anderen wel-licht het muzikale bijltje er bij neer hadden gegoooid. Het zou te ver voeren al deze personen te benoemen dus beperk ik mij tot de laatste jaren:

- De periode dat Bert kwam; Bert zag en Bert overwon
- De periode dat Bram kwam; Bram zag en Bram overwon

- De periode van het Arnhems Fanfare Orkest; zij zagen het en zij overwonnen.

Dat heeft u zaterdagavond kunnen horen en ook een beetje kunnen zien. Vanaf onze kant zien we een goed gevulde zaal en rondspiedend ontdek ik de burgermeester, de beschermvrouw, ereleden en oud-leden, vertegenwoordigers van federatie en verenigingen, familie, vrienden, kennissen en alle anderen die ik nu nog vergeten ben. Na het openingswoord van voorzitter Bert Schouten wordt ons een programma voorgeschoteld dat zou kunnen heten: "Voor elk wat wils". Toch wil ik een compositie even in het zonnetje zetten. De Posthoorn Saga. Dit door onze oud-dirigent en componist Rob Dronkers speciaal gecomponeerde werk verhaalt middels muziek 100 jaar Arnhems Fanfare Orkest. Na mondelinge uitleg betreffende dit werk, door gastheer Rinus de Wit en ondersteund door een passende diavoorstelling, klinkt een prachtige muzikale geschiedschrijving van 100 jaar vereniging. Duidelijk hoorbaar zijn de oprichting, PTT, oorlog, bevrijding, spanning en ontspanning, alles komt aan de orde. Veel uit het verleden is terug te vinden in oude verslagen, foto's, notulen en verhalen van wat oudere leden.

Maar niets kan 100 jaar Arnhems Fanfare Orkest beter in beeld brengen dan de Posthoorn Saga. Eens te meer wordt duidelijk gemaakt dat muziek de taal is die iedereen spreekt en door iedereen wordt verstaan. Dat instrument en bladmuziek slechts hulpmiddelen zijn om gestelde doelen te bereiken. Muziek in al zijn soorten wordt gemaakt met hart en ziel en dat is wat het Arnhems Fanfare Orkest u vanavond wilde laten horen. Componist en orkest, u bent glansrijk geslaagd. Tussen de concertstukken door is het woord gegeven aan diverse sprekers. De heer Bram van de Worp namens de Arnhemse Federatie en onze beschermvrouw Monique de Goeijen hadden lovende woorden voor onze vereniging. Daarna kwam de burgermeester van Arnhem, mevrouw Pauline Krikke aan het woord. Zij vond ons na 100 jaar fris en fruitig en genoot zeer van het concert. Extra hoogte-

punt op deze avond was de uitreiking van het “Arnhems Meisje” aan Bert Schouten voor zijn langdurige inzet en vernieuwingsdrang voor het Arnhems Fanfare Orkest en diverse andere verenigingen. Langdurig applaus en een verdiende onderscheiding. Na de pauze presenteerde het Groot Arnhems Blaas Orkest zich. Aan onze oproep aan alle Arnhemse verenigingen hebben 7 orkesten gehoor gegeven en met 60 muzikanten in slechts 2 repetities hebben ze een programma ingestudeerd waar normaal 2 maanden voor uitgetrokken moet worden. Veel muzikanten heb ik met rode koppen en bloeddorlopen oogjes uit de repetitiezaal zien komen. Het resultaat heeft u vanavond kunnen horen en beleven. Inzet en spontaniteit in overvloed. Als u een foutloos optreden had verwacht dan “helaas”. De eigen beleving en uitstraling van het orkest, richting het publiek en door het ovationele applaus uit de zaal, wordt de enkele misser meer dan vergoed. Veel dank aan iedereen. Na het slotwoord van Bert Schouten met dank en bloemen voor diverse personen kwam er een eind aan een geweldige avond van een geweldige eeuw. Zonder drank geen klank, dus proost allemaal en bedankt voor een fijne avond.

Hartverwarmend historisch concert Fanfare

ARNHEM – Het is bepaald geen sinecure om als muziekvereniging in deze tijden je honderdste verjaardag te bereiken. Het Arnhems Fanfare Orkest (85 jaar Postfanfare en 15 jaar Arnhems Fanfare Orkest) beleefde deze historische mijlpaal in het bijzijn van vele oud-leden, ereliden, donateurs, leden van zusterverenigingen en oprechte sympathisanten zaterdagavond in het Posttheater. Daar gaf het orkest een boeiend concert ten beste. Dat gebeurde deels met het voor deze gelegenheid speciaal geformeerde Groot Arnhems Blaasorkest, dat met zijn presentatie een ode aan Arnhemse oudste muziekvereniging bracht. De Posthoornaga, voor deze gelegenheid gecomponeerd door Rob Dronkers, vertelde de lange geschiedenis van het orkest, waarbij de muzikale expressie werd ondersteund door historisch beeldmateriaal. Daaruit bleek hoezeer de jargon verbonden is met de geschiede-

MUZIEK

Arnhems Fanfare Orkest: jubileumconcert. Gehoord: zaterdagavond, Posttheater, Arnhem.

door Willem van Koppenhagen

nis van de stad Arnhem. Arnhems burgemeester Pauline Krikke onderstreepte die band nog eens nadrukkelijk door te refereren aan de activiteiten van het jarige muziekgezelschap. Ze overhandigde een Arnhems Meisje aan verenigingsvoorzitter en tuba-speler Bert Schouten voor zijn vele activiteiten in de muziekwereld. Lovende woorden kwamen ook van federatievoorzitter Bram van de Worp. Er was veel muziek, die toch enigszins werd gehinderd door de schrale akoestiek van de zaal. *Soldaat van Oranje* blijft indrukwekkend en de *Mars der Medici*, een vast

Bert Schouten, voorzitter van het Arnhems Fanfare Orkest, krijgt van burgemeester Pauline Krikke een Arnhems Meisje. foto Marina Popova

werk uit het fanfare repertoire van het AFO, klonk massief en bombastisch. *My Way* onderstreepte de eigen gang van het gezelschap in de Arnhemse muziekwereld. Er is veel bereikt op eigen kracht,

maar muzikaal is er nog steeds ruimte voor meer dynamiek en expressie. Samen met muzikanten van acht andere Arnhemse ensembles klonk een robuust *Concerto d'Amore*.

de Geldedlander 13 juli 2009

Nawoord

In dit chronologische verslag kan het zijn dat we er soms een jaartje naast zitten, maar we hebben ons uiterste best gedaan om een zo goed mogelijke weergave van het orkest neer te zetten. Het doorspitten van bestuurs- en ledenvergaderingen was niet altijd eenvoudig, zeker niet omdat oudere verslagen met de hand zijn geschreven en de echt oude verslagen ook nog eens in het Oudnederlands. Van sommige decennia was er maar weinig materiaal beschikbaar en hebben daardoor schijnbaar wat minder aandacht gekregen. We wilden voorkomen dat we in dergelijke gevallen alleen maar getallen konden laten zien en in herhaling zouden vallen.

We hopen dat u met plezier dit boekje heeft gelezen en dat u er een leuke herinnering aan heeft. Wij vonden het in ieder geval leuk om te maken. Op de volgende pagina's vind u nog een interview met ons jongste en oudste lid en tevens een korte levensloop van onze huidige dirigent.

Het Arnhems Fanfare Orkest.

Anno 2009

Bram Versteegen

Sinds december 2007 is Bram onze dirigent. Bram is opgegroeid in het dorpje Gendt en kwam al vroeg in aanraking met muziek. Op zijn vierde sjouwde hij al achter de plaatselijke harmonie aan. Op zijn 6^e ging hij op blokfluit les, op zijn 10^e mocht hij door naar de plaatselijke harmonie. Eerst heeft hij daar ruim een jaar theorieles gehad, alvorens hij klarinet ging spelen. Het ging niet altijd makkelijk, maar Bram was geboeid: de klarinet werd zijn ding. Hij mocht in het orkest gaan spelen en al snel werd hij soloklarinetist en ging ook invallen bij andere verenigingen. Na zijn middelbare schooltijd (waarin hij erg gestimuleerd werd door de muziekdocent) ging hij Maatschappelijk Werk en Dienstverlening studeren aan de Hogeschool Arnhem Nijmegen. Na daar in 2000 afgestudeerd te zijn heeft hij in verschillende sectoren in de hulpverlening gewerkt. Echter, het bloed kruipt waar het niet gaan kan, en Bram kreeg steeds meer muziekwerk o.a. lesgeven en dirigeren van een jeugdorkest. Al snel besloot hij er dan ook maar serieus zijn vak van te maken en ging verder studeren. Bram deed de vooropleiding Hafabra-directie aan het Conservatorium in Zwolle, bij Harrie Janssen. Vervolgens heeft hij 2 jaar aan de Bourdon Hogeschool voor Muziek gestudeerd, bij de docenten Gerrit Fokkema (hafabra-directie) en Oane Wierdsma (koordirectie). Na twee jaar is hij, met een diploma koordirectie in de zak, naar Tilburg vertrokken. Hier studeerde hij Hafabra-directie en compositie voor Blaasorkest bij Hardy Mertens en klarinet bij Lars Wouters van den Oudenweijer. Bram doceert klarinet aan verschillende muziekscholen, hij geeft lessen in algemene muzikale vorming en dirigeert veel, zowel koren als orkesten en componeert in opdracht. Hij is een veel gevraagde gastdirigent, zowel in binnen- als buitenland (België, Frankrijk, Azië). Op 8 juli vertelde Bram ons, dat hij de opleiding aan het conservatorium met succes en met prima cijfers heeft afgesloten.

Interview met het jongste lid: Anne Stofbergen, 15 jaar

Hoe oud was je toen je lid werd van het Arnhems Fanfare Orkest?

Ik was 9 jaar oud.

Welk instrument speel je?

Ik speel altsaxofoon, maar zou graag sopraansax spelen.

Heb je de ambitie ooit een bestuursfunctie aan te gaan?

Nee, niet echt, maar ik zou wel graag in de muziek commissie willen zitten.

Wat vind je zo leuk aan muziek maken?

Om samen als groep een prestatie neer te zetten.

Wat is het leukste dat je hebt meegemaakt?

Het eerste concert wat ik mee mocht doen.

Wat is het minst leuke dat je tot nu toe meegemaakt hebt?

Die is er niet want ik moet er wel heel lang over na denken.

Wat wens je het 100-jarig Arnhems Fanfare Orkest nog toe?

Dat we nog meer jeugdleden krijgen en dat de vereniging nog heel lang bestaat.

Interview met het oudste lid, Dhr. A. Derksen, 89 jaar.

Hoe oud was u toen u lid werd van de Postfanfare?

26 jaar.

Welk instrument heeft u gespeeld?

Een Trompet met 4 ventielen.

Hebt u een bestuursfunctie gehad en zo ja welke en hoelang?

27 jaar ben ik met veel plezier Secretaris geweest.

Wat vond u zo leuk aan muziek maken?

De omgang met de mensen die ook je collega's waren en dan als medemuzikant heel anders waren.

Wat is het leukste dat u meegemaakt heeft?

Eigenlijk was alles wel leuk maar vooral als we een eerste prijs bij een concours haalde.

Wat is het minst leuke dat u meegemaakt heeft?

Dat de Postfanfare breekt met de PTT. Dat was voor mij echt een dieptepunt.

Wat wenst u het 100-jarig Arnhems Fanfare Orkest nog toe?

Dat ze nog heel lang mogen bestaan en er nog meer leden bij krijgen en het een gezonde club blijft.

De festiviteiten met betrekking tot het 100-jarig jubileum werden financieel mogelijk gemaakt door:

Stimulerings Fonds Rabobank Arnhem en Omstreken
Prins Bernhard Cultuurfonds Gelderland
Dullertstichting
Stichting Sint Nicolai Broederschap
Stichting Trefcentrum

Club van 100:

Sita Recycling Services
Cito
H.H.J. Hollander
M. Kruitwagen
MARS Adviesbureau
F. van Stalborch
Mabouw Holding BV
Kuijpers Bouw Heteren BV
J.M.J. van Oldeniel
Timmerbedrijf Polman
P.M. van Oirsouw
G.W. van Gessel
J. Derksen
J.B. Reuling
H.M. Wegdam
Vlotweg Verhuizingen BV
Jehago Meubel & Interieur
Dyckerhoff Basal Betonmortel
Bunzl Verpakkingen Arnhem
M. H. Willems
STG. Omroep Gelderland
Giesbers Groep BV
Kema Nederland BV
Burgers Zoo
S. Vuuregge
M.J.H. Broekman
A.A. van Slooten

Allen heel hartelijk dank!